

Oponentní posudek na bakalářskou práci

Alena Raková, *Americko-ruská spolupráce v severopacifické oblasti* (Praha: IMS FSV UK, 2012, 68 stran včetně projektu, anglického summary a seznamu použité literatury)

Bakalářská práce Aleny Rakové zkoumá vývoj spolupráce mezi Spojenými státy a Ruskou federací v severním Pacifiku v období po konci studené války. Všímá si především hospodářských, bezpečnostních a environmentálních aspektů této interakce, zejména z pohledu implementace příslušných rozvojových programů Spojených států, a to jak na vládní tak na regionální úrovni. Asijsko-pacifická oblast představuje region, jehož geostrategický význam v posledních desetiletích setrvale roste úměrně nastoupenému přesouvání těžiště globální ekonomiky, jakož i s ohledem na exponovanou polohu, kde se protínají zájmy hned několika světových mocností. Ve světle této skutečnosti pokládám zvolené téma za vysoce aktuální, jakkoli v českém prostředí doposud poměrně málo frekventované. A je, myslím, jenom dobře, že se jím autorka hodlala blíže zabývat.

Pokud jde o samotné zpracování, představuje práce poctivě odvedenou kompilaci nadprůměrného množství primárních i sekundárních zdrojů anglojazyčné a ruskojazyčné provenience. Na můj vkus se opírá o více oficiálních fact-sheetů a úředních svodek, než by bylo asi nezbytně nutné, a to i v pasážích pojednávajících např. o rozvoji rusko-amerických vztahů na nejvyšší úrovni, které jsou v literatuře v zásadě již zpracovány. K práci se zdroji jako takové ale větších připomínek nemám a myslím, že autorka vytěžila ze shromážděných materiálů solidní množství informací, které byla kultivovaným způsobem schopna v podobě souvislého textu předat. Přesto bych úřední produkci, na rozdíl od autorky, radil spíš mezi primární zdroje než literaturu a jako k takovým k nim i přistupoval. Závěrečný seznam mi tak nepřipadá příliš šťastně členěn. Současně je práce v zásadě dobře, přehledně vystavěná, a odhlédneme-li od ojedinělých kalků a neobratných slovních spojení, daných nejspíš přílišným ponořením do cizojazyčné literatury či neosvojením české terminologie („stavební dříví“ - str. 29, „neexistující majetková práva“ - str. 31, „vývoj ropných polí“ - str. 40),

docela hezky a srozumitelně napsaná.

K obsahové stránce textu jako takové výraznějších připomínek nemám a respektuji, že multilaterální aspekty rusko-americké spolupráce typu činnosti APEC nestály v centru autorčina zájmu. Přesto v textu při takto vymezeném tématu v části bilaterální hospodářské a bezpečnostní spolupráce malinko postrádám aspoň zmínku o nejvýznamnějších transregionálních dopravně-komunikačních infrastrukturních projektech, včetně diskutovaných plánů na vybudování železničního spojení mezi Čukotkou a Aljaškou pomocí tunelu položeného po dně moře v oblasti Beringovy úžiny, jakož i přiblížení stávajícího stavu rozhraničení námořních prostranství a s tím souvisejících otázek (průmyslová činnost, rybolov) v oblasti Beringova moře, Beringovy úžiny a moří Severního ledového oceánu ve smyslu stále neratifikované delimitační dohody Baker-Ševarnadze z roku 1990, což nabývá na významu úměrně postupu globální změny klimatu v souvislosti s agresivním nástupem Putinova Ruska v Arktidě a očekávaným opětovným ruským podáním ke komisi OSN ve věci rozšíření kontinentálního šelfu – podnět na diskusi u obhajoby.

Vzhledem k tomu, že smyslem bakalářské práce je v první řadě prověřit zvládnutí akademického řemesla včetně základů práce s informacemi, kritického čtení a tvůrčího psaní, což předložená práce určitě naplňuje, doporučuji práci sl. Rakové bez dalšího k obhajobě. Práci navrhuji hodnotit stupněm *výborně (1)* nebo *velmi dobře (2)* podle průběhu obhajoby.

V Praze 27. května 2012,

Jan Šír